

सनाभे भ्रातुर्वधेन सिंहकृतेन तप्तं लघुस्य तेन मेत तेन तातेन लिप्तमभिशापं दुर्यशः अपमार्ष्टुं परिहर्तुं मृक्षराजं जित्वारत्नं स्यमंतकमुपाजहार आनीतवान्
अथानंतरं मत्पित्रे रत्नमदात् तेन स्वापराधेन भीतः समेपिता प्रभवेश्रीकृष्णाय मामदिशत ददौ दत्तामक्रूरादिभ्यः प्रतिश्रुतामपीत्यर्थः ॥ ९ ॥ देहकृत्
पिता अमुं श्रीकृष्णं निजनाथं स्वामिनं देवमीश्वरं सीतापतिं प्राज्ञाय अविज्ञाय च निवहानि त्रिनवाहानि जह्वस्वच्छंदोऽनुरोधेन सप्तविंशतिदिनान्यमुना
ऽयुत्थ्यत् परीक्षितः संजाता परीक्षायस्य सपरीक्षितः तं साक्षात् सीतापतिरेवासाविति ज्ञात्वा पादौ प्रगृह्य मणिना सह मामर्हणमुपाहरत् अर्हणतया सम
र्पितवान् अहो तर्हि त्वमतिश्रेष्ठासि नेत्याह अमुष्याहं दासीति ॥ १० ॥ सख्या अर्जुनेन तस्य गृहमार्जनी गृहसंमार्जनकर्त्री ॥ ११ ॥ शूनां यूथग

सत्यभामोवाच यो मे सनाभिवधत सहदा त तेन लिप्ताभिशापमपमार्ष्टुमुपाजहार ॥ जित्वर्क्षराजमथ रत्नम
दात्स तेन भीतः पिताऽदिशत मां प्रभवेऽपि दत्तां ॥ ९ ॥ जांबवत्युवाच प्राज्ञाय देहकृदमुं निजनाथं देवं सीताप
तिं त्रिनवहान्यमुनाऽभ्ययुज्यत् ॥ ज्ञात्वा परीक्षित उपाहरदर्हणं मां पादौ प्रगृह्य मणिना सह मुष्यदासी ॥ १० ॥
कालिंघुवाच तपश्चरंती माज्ञाय स्वपादस्पर्शनाशया ॥ सख्योपेत्याग्रहीत्पाणिन्योऽहं तद्गृहमार्जनी ॥ ११ ॥
मित्रविंदोवाच यो मां स्वयं वरउपेत्य विजित्य भूपान् निन्ये श्वयूथगमिवात्मबलिं द्विपारिः ॥ भ्रातृं श्वमेऽप
कुरुतः स्वपुरं श्रियौ कस्तस्यास्तु मेऽनुभवमंघ्र्यवने जनत्वम् ॥ १२ ॥ सत्योवाच सप्तोक्षणोऽतिबलवीर्य
सुतीक्ष्णशृंगान् पित्रा कृतान् क्षितिपवीर्यपरीक्षणाय ॥ तान् वीरदुर्मदहनस्तरसानि गृह्य क्रीडन् बंधहयथा
शिशवोऽजतोकान् ॥ १३ ॥

तं स्वबलिं द्विपारिः सिंह इवेति मे भ्रातृं श्वापकुरुतः अपकारं कुर्वतो विजि
त्य श्रियौ कः लक्ष्मीनिवासः तस्यांघ्र्यवने जनत्वं चरणक्षालनकर्तृत्वमनुभवं प्रतिजन्म मेऽस्तु ॥ १२ ॥ सप्त उक्षणः दृषभान् बलं च वीर्यं च तीक्ष्णशृंगाणि
च अतिशयितानि येषां तान् मे पित्रा कृतान् संपादितान् बलीयसे मां दातुं क्षितिपानां वीर्यस्य बलस्य परीक्षणाय तानि प्रसिद्धान् वीराणां दुर्मदंघ्रं तिये
तान् तरसा शीघ्रमेव निगृह्य दमयित्वा क्रीडन् ननायासेनैव बंध अजतोकान् अजापत्यानि ॥ १३ ॥